

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rybołówstwa

2004/2209(INI)

17.2.2005

OPINIA

Komisji Rybołówstwa

dla Komisji Tymczasowej ds. wyzwań politycznych i środków budżetowych rozszerzonej Unii Europejskiej na lata 2007-2013

w sprawie wyzwań politycznych i środków budżetowych rozszerzonej Unii Europejskiej na lata 2007-2013
(2004/2209(INI))

Sprawozdawca: Paulo Casaca

A. Wprowadzenie

W swoim projekcie Komisja zdefiniowała „*perspektywy finansowe 2007-2013*” dotyczące finansowych ram funkcjonowania Unii w zakresie wszystkich stawianych celów oraz instrumentów koniecznych do ich realizacji. W lipcu 2004 r. Komisja przedstawiła komunikat (COM(2004)0487) zawierający podział na cztery kategorie priorytetów: pierwsza z nich, zatytułowana „rozwój zrównoważony”, odnosi się do wzrostu gospodarczego oraz polityki zatrudnienia; druga, związana z „ochroną i zarządzaniem zasobami naturalnymi”, dotyczy rybołówstwa, rolnictwa i środowiska; trzecia to „obywatelstwo”, a czwarta poświęcona jest Europie jako partnerowi rangi globalnej, za wyjątkiem polityki rybołówstwa, przypisanej do kategorii drugiej.

Finansowanie rybołówstwa wpisane jest więc w zakres kategorii 2. Jej opis w pierwszej kolejności odnosi się do utworzenia funduszu na rzecz promowania rozwoju gospodarczego i społecznego tego sektora, oraz wspólnot rybackich, w ramach polityki zrównoważonego rozwoju zasobów rybołówczych. W drugiej kolejności wspomniane są środki finansowego wsparcia wspólnej polityki rybołówstwa, a w szczególności działania mające na celu wzmocnienie kontroli poszanowania jej zasad i pozyskiwanie danych potrzebnych przy opracowywaniu opinii naukowych oraz dodatkowe wsparcie w przypadku opinii związanych z ochroną zasobów rybołówczych i zarządzaniem. Komisja nie przedstawiła jak dotąd propozycji dotyczących drugiego instrumentu - niniejsza opinia nie będzie się w związku z tym do niego odnosiła szczegółowo.

Komunikat Komisji stanowi istotny etap w pracach związanych ze strategią rozwoju wypracowaną w Lizbonie i Göteborgu.

B. Ramy strukturalne

Komisja planuje wydanie na rzecz wspólnej polityki rybołówstwa 7,6 mld euro, z czego 4,963 mld przeznaczają się na zadania strukturalne w ramach Europejskiego Funduszu Rybołówstwa. EFR zastępuje tym samym *Instrument Finansowy Orientacji Rybołówstwa*, który w latach 2000-2006 osiągał poziom 4,2 mln euro (wartość z roku 2004).

Środki finansowe pozyskiwane będą na zasadzie transferu. Transfer kwot przewidzianych w ramach celu nr 1 dokonywany będzie na podstawie historycznego rocznego poziomu procentowego: dla krajów UE-15 wysokość udziału rybołówstwa w ramach celu nr 1 wyniesie 1,84% PKB, natomiast dla nowych Państw Członkowskich (UE-10) — 1,70%.

C. Sektor połowów

- Ocena *ex post* Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa za lata 1994-1999 wykazuje nieskuteczność środków stosowanych w celu ograniczenia nadmiernych możliwości połowowych floty wspólnotowej, co wynika z braku woli Państw Członkowskich, a także ze złożoności stosowania tych procedur.

Ze względu na niepokojący stan dużej części zapasów rybnych kwestia ta staje się coraz pilniejsza - pociąga ona bowiem za sobą koszty społeczne, gospodarcze oraz środowiskowe. Rozwiązanie problemu musi uwzględniać zasadę trwałości oraz wykorzystanie instrumentów

ochrony zasobów, takich jak: plany rekonstrukcji lub wsparcia finansowego w ramach przystosowywania poziomu mocy przerobowej do istniejących zasobów, udział zainteresowanych stron, środki zmniejszające wpływ na środowisko, działania wspierające higienę, bezpieczeństwo i jakość produktów.

- W ramach sektora akwakultury nadal odnotowuje się problemy związane z konkurencyjnością, produktywnością, trwałością oraz poszanowaniem norm sanitarnych, higienicznych i środowiskowych. Uzależnienie od niektórych gatunków oraz obszarów produkcji dodatkowo zwiększa tendencje negatywne. Inwestycje mające na celu modernizację i dywersyfikację sektora, a także środki przeznaczone na pomoc w redukowaniu ryzyka sanitarnego i środowiskowego, są niezbędne. Małe i średnie przedsiębiorstwa, szczególnie z nowych Państw Członkowskich, wymagają od Wspólnoty wsparcia finansowego w wysokości umożliwiającej przystosowanie się do rynku globalnego.
- Istnienie małych i średnich przedsiębiorstw sektora przetwórczego w regionach uzależnionych od połowów jest obecnie zagrożone ze względu na tendencję sektora do koncentracji w ramach dużych grup agrospożywczych. Sytuację dodatkowo utrudnia zwiększona konkurencja, zmniejszanie się zasobów oraz wymogi sanitarne i higieny. Inwestycje mające na celu promowanie restrukturyzacji oraz trwałości w obrębie sektora, w sposób pozwalający mu na zwiększenie jakości usług i pozytywny udział w gospodarce lokalnej, mają więc charakter priorytetowy.
- Ochrona zasobów nieodzownie pociąga za sobą reperkusje gospodarcze w regionach nadmorskich, które dysponują ograniczonymi możliwościami alternatywnymi. Działaniom społeczno-gospodarczym muszą towarzyszyć środki finansowe przeznaczone na wspomaganie rozwoju oraz dywersyfikacji dotkniętych obszarów. W celu osiągnięcia spodziewanych wyników z zakresu rozwoju należy podjąć inicjatywy związane z tworzeniem miejsc pracy, przekwalifikowaniem i promowaniem przemysłu pochodnego.

D. Kontrola rybołówstwa

Działania mające na celu wzmocnienie kontroli poszanowania zasad wspólnej polityki rybołówstwa, pozyskiwanie danych potrzebnych przy opracowywaniu opinii naukowych oraz dodatkowe wsparcie w przypadku opinii związanych z ochroną zasobów rybołówczych i zarządzaniem przypisane są do kategorii 2.

Potrzeby związane z przeprowadzaniem kontroli pozostają duże: wkład finansowy winien obejmować wypracowywanie dokładniejszych opinii naukowych przy współpracy z regionalnymi radami konsultacyjnymi, ale także umożliwić przeprowadzanie ściślejszych kontroli na poziomie krajowym i wspólnotowym.

Stwierdzić należy, iż ramy finansowe proponowane przez Komisję nie obejmują wystarczającego wkładu finansowego w dziedzinie badań naukowych oraz kontroli, szczególnie biorąc pod uwagę niedawne rozszerzenie Unii i koszty badań.

Przypomnieć należy również, że z chwilą rozszerzenia Wspólnoty Morze Bałtyckie, z wyłączeniem niewielkiego akwenu należącego do Rosji, objęte zostało zakresem

odpowiedzialności UE; z chwilą akcesji Rumunii oraz Bułgarii podobnie rzecz będzie się miała z Morzem Czarnym.

E. Uproszczenie

Podjęto działania upraszczające mające na celu objęcie finansowania rybołówstwa w ramach jednej kategorii budżetowej. Ponadto aspekty zewnętrzne również ujęte zostały w dziale „rybołówstwo”.

Nastąpiła racjonalizacja instrumentów: z jednej strony powstały nowe ramy strukturalne zwane *Europejskim Funduszem Rybołówstwa* (EFF), z drugiej strony „środki” związane z polityką ochrony zasobów, kontrolą, opiniami naukowymi, zarządzaniem oraz aspektami zewnętrznymi. Określenie zadań priorytetowych winno zwiększyć wydajność finansowania.

F. Działania finansowe

Wzmocnienie finansowania działań związanych z ochroną zasobów, kontrolą, opiniami naukowymi oraz zarządzaniem jest niezbędne.

Komisja życzyłaby sobie zwiększyć zaangażowanie w dziedzinie środowiska naturalnego, szczególnie w zakresie finansowania wdrażania programu *Natura 2000*, które jak dotychczas nie jest jeszcze pełne.

Dodać należy, że zarządzanie oraz aspekty zewnętrzne wymagają środków wystarczających do zachowania, a nawet promowania konkurencyjności.

Komisja bierze pod uwagę niedawne wstąpienie do Unii Europejskiej krajów nadbałtyckich i związaną z tym faktem konieczność wzmocnienia środków kontroli, zarządzania oraz pozyskiwania danych. Takie same wyzwania czekają UE w chwili kolejnego rozszerzenia w roku 2007, które sprawi, że Rumunia stanie się Państwem Członkowskim, a Morze Czarne częścią ogółu wód wspólnotowych.

Wskazówki:

Komisja Rybołówstwa zwraca się do Komisji Tymczasowej, właściwej w sprawie, o włączenie do przyjętego przez nią projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. Wyraża przekonanie, że całkowita suma przewidziana na rzecz działu „rybołówstwo” jest niewystarczająca do wdrożenia kryteriów ustalonych w roku 2002 na mocy reformy wspólnej polityki rybołówstwa, obejmujących złożone wyzwania istniejące wewnątrz sektora, takie jak badania lub przebranżowienie.
Wskazuje na fakt, że dla konsumentów połowy są źródłem pożywienia, zaś dla rybaków, ich społeczności, armatorów i przedstawicieli sektora przemysłowego rybołówstwo jest źródłem dochodów.
Podkreśla, iż niedostateczny poziom środków mógłby spowodować gospodarczy upadek regionów nadmorskich, co z kolei doprowadziłoby do zwiększonych wydatków sektora publicznego w związku z programami pomocy społecznej i zatrudnienia koniecznymi w związku z utratą miejsc pracy.
Wyraża przekonanie, że równie istotne jest przewidzenie znacznie zwiększonego

poziomu środków przeznaczanych na ochronę ekosystemów morskich;

2. Wyraża przekonanie, że środki budżetowe przeznaczane na rybołówstwo muszą odzwierciedlać budżetowe konsekwencje rozszerzenia oraz iż konieczne jest wykazanie wartości dodanej wydatków wspólnotowych. W kontekście tym podkreśla iż, poza współfinansowaniem, działania wspólnotowe Państw Członkowskich mogą obejmować wykorzystanie funduszy własnych i dodatkowych w celu przystosowania poziomu przerobowego do zasobów przy jednoczesnym przestrzeganiu uregulowań z zakresu pomocy państwa;
3. Wyraża przekonanie, że warunki pracy personelu związanego z sektorem rybołówstwa winny zostać uznane za główny przedmiot zainteresowania, a ponadto, iż zapewnić należy odpowiednie wsparcie finansowe pozwalające na osiągnięcie rozsądnego poziomu porównywalności, bezpieczeństwa i higieny pracy statków. Podkreśla, że dbałość o dobro rybaków winna przekładać się na odpowiednie wsparcie finansowe. Stwierdza, iż pomimo konieczności ograniczania nieuzasadnionego wzrostu ilości połowów nie należy zapominać o pomocy modernizacyjnej, szczególnie w przypadku działań niezbędnych dla utrzymania rybołówstwa drobnego, którego upadek miałby negatywny wpływ na ochronę środowiska;
4. Z zadowoleniem przyjmuje prace mające na celu uproszczenie proceduralne oraz decentralizację w zakresie finansowania połowów. Wyraża jednakże przekonanie, że wspomniane uproszczenie oraz zbliżenie procedur związanych z funduszami strukturalnymi musi współgrać z koniecznością koordynacji i synergii z pozostałymi instrumentami finansowania wspólnotowego, tj. rozwojem wiejskim lub też działaniami strukturalnymi, oraz odpowiadać potrzebom zmniejszenia nacisku administracyjnego w przypadku wszystkich programów;
5. Podkreśla potrzebę utrzymania co najmniej progu odpowiadającego 1,24% pułapu środków własnych, popierając jednocześnie podniesienie progu środków własnych;
6. Zwraca uwagę, że PE winien odrzucić proponowaną perspektywę finansową w przypadku zmniejszenia przez Radę progu 1,24%;
7. Wyraża przekonanie, że WPR przewidziana w projekcie w ramach działu 2 – „ochrona i zarządzanie zasobami naturalnymi” – winna znajdować się wśród priorytetów PE z uwagi na rozwój zrównoważony, będący jednym z głównych celów wyznaczonych w ramach Strategii Lizbońskiej;
8. Podkreśla pilną potrzebę dotacji budżetowej przeznaczonej na badania w dziedzinie rybołówstwa, przewidziane w dziale 1 jako część 7. programu ramowego, w celu zagwarantowania choćby w minimalnym stopniu analizy naukowej przy podejmowaniu decyzji przez instytucje Wspólnoty, w szczególności przez Komisję;
9. Stwierdza, że całkowita suma środków na WPR przewidziana w dziale 2 w wysokości 7,9 mld euro (2007-2013), przy średnim 3% wzroście rocznym dającym 909 mln euro w roku 2006 i 1,125 mld euro w roku 2013, jest nie do przyjęcia, gdyż nie uwzględnia ani potrzeb nowych Państw Członkowskich, ani potrzeb UE-25. Reforma WPR oparta na zrównoważonym rozwoju nie będzie mogła zostać zrealizowana bez koniecznych

funduszy;

10. Wyraża zgodę na usunięcie EFR, jako strukturalnego funduszu rybołówstwa, z działu 1, pod warunkiem, że zagwarantowane zostaną co najmniej dotacje przewidziane na cały okres programu ustalonego w ramach Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r.;
11. Opowiada się za tym, by fundusze przeznaczone na międzynarodowe umowy z zakresu rybołówstwa utrzymały swój priorytetowy charakter.

PROCEDURA

Tytuł	Wyzwania polityczne i środki budżetowe w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013
Numer procedury	2004/2209(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	FINP
Komisja opiniodawcza Data ogłoszenia na posiedzeniu	PECH 15.9.2004
Ścisła współpraca	
Sprawozdawca Data powołania	Paulo Casca 1.09.2004
Rozpatrzenie w Komisji	21.9.2004 24.11.2004
Data zatwierdzenia	24.1.2005
Wynik głosowania końcowego	za: 21 przeciw: 0 wstrzymujących się: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	James Hugh Allister, Elspeth Attwooll, Niels Busk, David Casa, Luis Manuel Capoulas Santos, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Ian Hudghton, Georg Jarzembowski, Heinz Kindermann, Henrik Dam Kristensen, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, María Isabel Salinas García, Struan Stevenson, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Paulo Casaca, Ambroise Guellec, Carl Schlyter, Czesław Adam Siekierski
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	